

**רק אנחנו נלחמים על חופש הדת
המצפון ונגד הכפייה הדתית.**

**רק אנחנו איננו מפקדים את זמירתך
למען השלטון.**

**נתנו יד להקמת ממשלה ללא המפריל
ופרשנו ממנה כאשר החליט המועד
לחזור ולחדש את הסטטוס קוו.**

**המועד החליטו משתוקקים לשותפות עם המפריל
ורש מתפשת קואליציה אתם בכל מחיר.**

הצבע רצ
התמנה לזכויות האזרח

המודעה החד-פעמית של ר"צ
היפה והחיה

אלון הוא מעמיד כבר עכשיו את עצמו לצד מנחם בגין כ-צוות המוביל.

האסוציאציה הצבאית של הניסוח ("צוות מוביל" — "הטובים הולכים ראשונים" וכו') אמורה כנראה להשתדך עם התמונה הצבאית של בגין בבטלדרס צבאי ש-רצה" השבוע בעתונים.

בינתיים תופס שרון "טרמפ" על הקולות של מפלגת בגין עמה הוא מבקש להובילנו אל הקרב האחרון.

המפלגה הערבית המאוחדת

הם עוד לא שכחו את הגביע המפורסם של מכבי ואף שאפרו קצת את המועד — מבקשים אף להם לרכב על גל הכדורסל הפעם — על פי עקרון ההשוואה. נצחון מכבי היה "תוצאה של עבודה רצינית, מסירות ללא גבול ורצון עז לנצח". הן קולך למי שהולך בדרכי המכבים.

המודעה צנועה, בגודל בינוני, דו-לשונית (בעברית ובערבית), כאשר האותיות הערביות מוסיפות מימד קישוטי נאה ומשתלבות היטב בסילסול המיזרחי המשמש מיסגרת למודעה (וגם מייקר אותה — המיסגרת דורשת גלופה מיוחדת).

هذا الفوز أيضا كان ثمرة تجرية مستمرة ودأب متواصل
لاتكن في جانب الغامرين والغمورين والمظفرين ..
امنع تلك وصوتك للمجربين !

נצחון זה
היה תוצאה של עבודה רצינית,
מסירות ללא גבול ורצון עז לנצח
אל תתפשת לתוצאה ולקצוניים
הן את קולך למעביד נסיון

القائمة العربية الموحدة
המפלגה הערבית המאוחדת

הערכים רוכבים על גל הכדורסל
ברודי כפרידאל אטרש

3. "שטחים מוחזקים" הוא ביטוי של פסיכורפטיים מוכים בתסביך אשמה. החזקים והיפים (ששמורה להם הבלעדיות על התואר "בניאדם") — משתמשים במונח "שטחים משותפים".

המודעה האחרת באותו עמוד מנוסחת בטון ההיסטרי-נבואי האהוד על כהנא, מי שמבטיח להביא לנו את המשיח.

וזהי הזמנה מפורשת להסתה, למהומות, ולהפרת חוק המדינה. כל פקודה שאינה תואמת את הדוקטרינה של כהנא (או את פרשנותו לחוקי התורה) בטלה ומבוטלת. "אסור מן התורה לסגת אף שעל אחד מאדמות ארץ-ישראל (...). מצוה וחובה להפר הוראות בלתי חוקיות!" — אפילו הן פקודות צבאיות.

כמודעה אחרת בשבוע החולף מזכיר לנו כהנא, כי גם צפרדעים אסור לאכול מן התורה והוא מסמך מצווה קולינרית זאת למצוות שלוב "הלאומיות הטהורה עם תורתנו הקדושה".

סיגנונו של כהנא הוא עירוב מוזר של לשון חכמים, ציטוטים מן התורה, סלנג של פירסומאים אמריקניים ועגת יושבי-קרנות ("מי לא לה' אלינו! הגיעה העת להגיד לג'ימי — סמ! לממשלת ישראל — לא! אל תתנו לה! אנחנו בוודאי לא ניתן לה!"). הוא גודש בסימני קריאה יחידים, כפולים ואף משולשים, והוא זועק בהיסטריה דרמטית ("שמו שמיים!") הפונה אל המדור הלא-רציונאלי שבאדם — הלב, לפי כהנא ("בלבך אתה יודע שהוא צודק. לא תסלה לעצמך אם הוא לא יכנס בגלל קולך שחסר").

אלא שהראש, יש לקוות, לא יניח למדור האפל הזה שבלב (אם אמנם ישנו כזה) לטפח שום רגשות אשמה בנדון.

מכתבים אישיים

שק הדואר הפרטי של ה-אורח הקטן" הולך ומתמלא. בהרש של יומיים קיבלנו שני מכתבים אישיים — האחד מיגאל דיין והאחר משמעון פרס. שניהם בפורמאט דומה — מסגרת צרה וארוכה, לאורך עמוד שלם של עתון הערב, אותיות קטנות, חתימה בכתיב (גלוסה).

ההבדלים קטנים וכמעט שאינם ניכרים. אפשר היה בקלות להשיט את חתימות הכותבים, או להחליף ביניהם. שני המכתבים פותחים בפנייה אישית. כאזרחים — אנחנו יקרים לשני האישים במידה שווה, "ידידים יקרים" אנחנו בינתיים רק לפרס.

ידין מאזן את "חסור הידידות" על ידי הוספת נימה אישית — המכתב שלו מודפס במכונת כתיבה (כך שכל המכתב הענקי הזה הוא למעשה גלופה). פרס כבר לא מרשה לעצמו להשתטות, במעמדו הנוכחי כ-ראש ממשלה בפועל" — הוא פונה אלינו באותיות דפוס, אמנם קטנות ונעימות, ומוסיף לנו את תמונתו כשהוא יושב וכותב לנו את המכתב (בעט!). בראש העמוד, עם חיוך אינטימי של טוב-לב, המזכיר את תרמית "האיש הרגיש" שבנה לו שייקה בן-פרת יומיים קודם בראיון של מוסף החג. התוכן — בשיני המקרים, איננו אינטימי כמו הצורה. שני המכתבים עוסקים בהכללות לגבי ההיסטוריה, ידין מוסיף את הטון האישי שלו במיאור הגיגיו "בדרך העולה לירושלים, בדיוק בקטע הכביש בשער הגיא" — וכבר אנו שומעים באב-אל-וואד ברקע. אחר-כך הוא מספר לנו על ההיסטוריה ("היתה או רוח אחרת... מאז קמה המדינה עשינו הרבה צעדים קדימה..."). זה מקצועו, בסופו של דבר.

פרס, יומיים לאחר מכן, נכנס אף הוא לעובי הקורה של ההיסטוריה, אך מתפרק בעיקר על בעיות הרוח-גורל כמו אחדות המפלגה וקריאה ישירה להחמך בה בבחירות הקרובות. פתיחה "היסטורית" אמנם — אך סיום לעניין, בלי חוכמות, שהרי כבר ידוע לנו, עוד מיספור התפטרותו של רבין, שהבעיות העיקריות במדינה אינן בעיות בטחון, חוץ ממכללה או מוסר, אלא בעיות ההתלכדות בתנועת העבודה פנימה ומספר הקולות שיהיה בכוחה להשיג. אך עונים על מכתבים כאלה?

מסתבר שעונים, גם מפלגות יריבות (בפורמאט דומה ובהתיימרות לייצג את "אזרחי ישראל"! וגם סתם אורח פרטי מהרצליה ששילם הרבה כסף כדי לא לצפות לשווא בתור "המכתבים למערכת").

"ההתכתבות" הזאת אמנם מעוררת רושם של קשר אישי ואינטימי עם הבחור, תופעה חדשה בנוף הבחירות בישראל, אך למעשה זוהי ההתחממות מרגיזה למדי:

1. הפנייה בפירוש אינה אישית בעצם הצינור ההמוני שנבחר להפצתה;
2. הפנייה היא חדיסטרית ולא חלק מדרשיש;
3. דושיח אולי כן, אבל שוב בין מפלגות ועסקנים ולא ביניהם לאזרחים.

ההגיון המוזר של ד"ש

לכל המודעות של ד"ש יש אותו מיבנה: לכאורה נטענת כאן טענה הגיונית, הבנויה מרישא ומסיפא, כאשר הרישא מכיל בעייה (או בעיות) והסיפא מכיל מסקנה, פתרון.

הפתרון הוא תמיד — "ידין לראשות הממשלה", או "הצבע יש".

אלא שלמעשה אין שום קשר של נביעה הגיונית בין שני חלקי הטענה. תהום לוגית רובצת בין: (א) "ראש ממשלה צריך להביא שלום ובטחון" (וב) "ראש ממשלה צריך לנהל מו"מ עם מנהיגי ערב" (ג) "ראש ממשלה צריך לדבר אמת" (ד) "התפקיד החשוב ביותר בממשלה — מחייב" — לבין המסקנה: "יגאל דיין צריך להיות ראש הממשלה".

מדוע דווקא הוא? האם זאת המקטרת? השפם?

בחורך קר
בקיץ חם

יגאל דיין
צריך להיות
ראש הממשלה.

הדושיח
החד-פעמי
של ר"צ

הדושיח של ר"ש
קשר אישי ואינטימי

הקרחת? החיוך המוסיגי-קצת או צווארון הגולף שמתחת למקטרת המשובץ?

לא ברור. בסוג אחר של מודעות ד"ש אפשר למצוא בראשית הטיועון רשימה של "רעות חולות" אוסיניות במדינה (באחת המודעות מבקשים המפרסמים להשיג יתר אובייקט טיביות על ידי שאינם מנסחים את הדברים בעצמם אלא משתמשים בגלופות של כותרות העתונים). בצירוף מסקנה חלקית ש"מוכרח לבוא שינוי", מזה נובע (מסקנה סופית), לא ברור כיצד, שדווקא ד"ש הוא שיביא לנו את השינוי המיוחל הזה, גם כן לא ברור כיצד.

היכהייה הניצחית מול הרע השמו

ה-18 באפריל לא היה יום מוצלח במטה ההסברה של ר"צ. מודעה של ר"צ המציגה את בורג בסגנון הידוע והזכור לשימצה של הקריקטורות האנטישמיות בדר שטירמר — עוררה אפילו את חמתם של אותם בעלי המצפון שר"צ מבקשת לצרף לשורתיה. בתחומית המודעה קורצת אלינו הגברת אלזוני עצמה, רצינית ויפה, בתמונה שצולמה כנראה לפני שנים רבות ועברה גם ריטוש בידיו של גריסקאי לא מוכשר. למחרת אמנם פירסמה הגברת אלזוני התנצלות אישית לשר בורג וגנזה את המודעה, אך לא היה בכך כדי להסביר את התקרית המכוערת.

לא הבנתי גם כיצד מתקשר לזה מידע אחר שנמסר באותו יום עצמו מעל דפי העתונות: הידיעה בדבר סתימת הגולל על תעמולת ר"צ — מחוסר תקציב. האם תרסון-כיס הוא בהכרח ערובה לחוסר-טעם טוב?

אריק שרון חוכם טרמפ

אריק עוד לא החלים מן ה"סיפוס" של הרגע האחרון בעניין הליכוד. הוא אמנם בחוץ — אך חש עצמו בפנים. לעומת הצוות "המוביל אחורה" של שמעון פרס ויגאל